

LEGE nr. 554 din 2 decembrie 2004

contenciosului administrativ

EMITENT: PARLAMENTUL

PUBLICAT ÎN: MONITORUL OFICIAL nr. 1.154 din 7 decembrie 2004

Parlamentul României adopta prezenta lege.

CAP. I

Dispozitii generale

ART. 1

Subiectele de sezina

(1) Orice persoana care se considera vătămată într-un drept al sau ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesolutionarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instantei de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoasterea dreptului pretins sau a interesului legitim si repararea pagubei ce i-a fost cauzată. Interesul legitim poate fi atât privat, cat si public.

(2) Se poate adresa instantei de contencios administrativ si persoana vătămată într-un drept al sau sau într-un interes legitim printr-un act administrativ cu caracter individual, adresat altui subiect de drept.

(3) Avocatul Poporului, ca urmare a controlului realizat, potrivit legii sale organice, în baza unei sesizări a unei persoane fizice, dacă apreciază ca ilegalitatea actului sau excesul de putere al autorității administrative nu poate fi înlăturat decât prin justitie, poate sesiza instanta competenta de contencios administrativ de la domiciliul petentului. Petitionerul dobândește, de drept, calitatea de reclamant, urmând a fi citat în aceasta calitate.

(4) Ministerul Public, atunci când, în urma exercitării atributiilor prevăzute de legea sa organică, apreciază ca încălcările drepturilor, libertăților si intereselor legitime ale persoanelor se datorează existentei unor acte administrative unilaterale individuale ale autorităților publice emise cu exces de putere, sesizează instanta de contencios administrativ de la domiciliul persoanei fizice sau de la sediul persoanei juridice vătămăte. Petitionerul dobândește, de drept, calitatea de reclamant, urmând a fi citat în aceasta calitate.

(5) Când Ministerul Public apreciază ca, prin excesul de putere, concretizat în emiterea unui act administrativ normativ, se vătăma un interes public, va sesiza instanta de contencios administrativ competenta de la sediul autorității publice emitente.

(6) Autoritatea publica emitenta a unui act administrativ nelegal poate sa solicite instantei constatara nului tati acestuia, in situatia in care actul nu mai poate fi revocat, intrucat a intrat in circuitul civil si a produs efecte juridice. In cazul admiterii actiunii, instanta se va pronunta, la cerere, si asupra legalitatii actelor civile incheiate in baza actului administrativ nelegal, precum si asupra efectelor civile produse.

(7) Persoana vatamata in drepturile sale sau in interesele sale legitime, prin ordonante sau dispozitii din ordonante ale Guvernului neconstitutionale, se poate adresa instantei de contencios administrativ, in conditiile prezentei legi.

(8) In conditiile prezentei legi, actiunile in contencios administrativ pot fi introduse de prefect si de Agentia Nationala a Functionarilor Publici, precum si de orice persoana de drept public vatamata intr-un drept sau, dupa caz, cand s-a vatamat un interes legitim.

(9) Participarea in instanta a reprezentantului Ministerului Public este obligatorie. Pentru situatia prevazuta la alin. (5), instanta, din oficiu sau la cerere, poate introduce in cauza organismele sociale cu personalitate juridica interesate.

ART. 2

Semnificatia unor termeni

(1) In intelesul prezentei legi, termenii si expresiile de mai jos au urmatoarele semnificatii:

a) persoana vatamata - orice persoana fizica sau juridica ori grup de persoane fizice, titulare ale unor drepturi subiective sau interese legitime private vatamate prin acte administrative; in sensul prezentei legi, sunt asimilate persoanei vatamate si organismele sociale care invoca vatamarea unui interes public prin actul administrativ atacat;

b) autoritatea publica - orice organ de stat sau al unitatilor administrativ-teritoriale care actioneaza, in regim de putere publica, pentru satisfacerea unui interes public; sunt asimilate autoritatilor publice, in sensul prezentei legi, persoanele juridice de drept privat care, potrivit legii, au obtinut statut de utilitate publica sau sunt autorizate sa presteze un serviciu public;

c) act administrativ - actul unilateral cu caracter individual sau normativ, emis de o autoritate publica in vederea executarii ori a organizarii executarii legii, dand nastere, modificand sau stingand raporturi juridice; sunt asimilate actelor administrative, in sensul prezentei legi, si contractele incheiate de autoritatile publice care au ca obiect:

- punerea in valoare a bunurilor proprietate publica;
- executarea lucrarilor de interes public;
- prestarea serviciilor publice;
- achizitiile publice;

d) act administrativ-jurisdictional - actul juridic emis de o autoritate administrativa cu atributii jurisdictionale in solutionarea unui conflict, dupa o procedura bazata pe contradictorialitate si cu asigurarea dreptului la aparare;

e) contenciosul administrativ - activitatea de solutionare, de către instanțele de contencios administrativ competente potrivit legii, a litigiilor în care cel puțin una dintre părți este o autoritate publică, iar conflictul s-a născut fie din emiterea sau încheierea, după caz, a unui act administrativ, în sensul prezentei legi, fie din nesolutionarea în termenul legal ori din refuzul nejustificat de a rezolva o cerere referitoare la un drept sau la un interes legitim;

f) instanța de contencios administrativ, denumită în continuare instanța - Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție, secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel și tribunalele administrativ-fiscale;

g) nesolutionarea în termenul legal a unei cereri - faptul de a nu răspunde solicitantului în termen de 30 de zile de la înregistrarea cererii, dacă prin lege nu se prevede alt termen;

h) refuzul nejustificat de a soluționa o cerere - exprimarea explicită, cu exces de putere, a voinței de a nu rezolva cererea;

i) plângere prealabilă - plângerea prin care se solicită autorității publice emitente sau celei ierarhic superioare, după caz, reexaminarea unui act administrativ cu caracter individual sau normativ, în sensul revocării acestuia;

j) act de comandament cu caracter militar - actul administrativ referitor la problemele strict militare ale activității din cadrul forțelor armate, specifice organizării militare, care presupun dreptul comandanților de a da ordine subordonaților în aspecte privitoare la conducerea trupei, în timp de pace sau război, sau, după caz, la îndeplinirea serviciului militar;

k) serviciu public - activitatea organizată sau autorizată de o autoritate publică, în scopul satisfacerii, după caz, a unui interes public;

l) interes public - interesul care vizează ordinea de drept și democrația constituțională, garantarea drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale ale cetățenilor, satisfacerea nevoilor comunitare, realizarea competenței autorităților publice;

m) exces de putere - exercitarea dreptului de apreciere, aparținând autorităților administrației publice, prin încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, prevăzute de Constituție sau de lege;

n) drept vătămât - orice drept fundamental prevăzut de Constituție sau de lege, căruia i se aduce o atingere printr-un act administrativ;

o) interes legitim privat - posibilitatea de a pretinde o anumită conduită, în considerarea realizării unui drept subiectiv viitor și previzibil, prefigurat;

p) interes legitim public - posibilitatea de a pretinde o anumită conduită, în considerarea realizării unui drept fundamental care se exercită în colectiv ori, după caz, în considerarea apărării unui interes public;

r) organisme sociale interesate - structuri neguvernamentale, sindicate, asociații, fundații și altele asemenea, care au ca obiect de activitate protecția drepturilor diferitelor categorii de cetățeni sau, după caz, buna funcționare a serviciilor publice administrative;

s) paguba iminenta - prejudiciu material viitor, dar previzibil cu evidenta sau, după caz, perturbarea previzibila grava a functionarii unei autorități publice ori a unui serviciu public;

s) instanta de executare - instanta care a solutionat fondul litigiului de contencios administrativ.

(2) Se asimilează actelor administrative unilaterale si refuzul nejustificat de a rezolva o cerere referitoare la un drept sau la un interes legitim ori, după caz, faptul de a nu răspunde solicitantului în termenul legal.

ART. 3

Tutela administrativă

(1) Prefectul poate ataca, în termenele prevăzute la art. 11, în fata instantei de contencios administrativ, actele emise de autoritățile administratiei publice locale, dacă le considera nelegale.

(2) Agentia Nationala a Functionarilor Publici poate ataca în fata instantei de contencios administrativ actele autorităților publice centrale si locale prin care se incalca legislatia privind functia publica, în conditiile prezentei legi si ale Legii nr. 188/1999 privind Statutul functionarilor publici, republicată.

(3) Pana la solutionarea cauzei, actul atacat potrivit alin. (1) si (2) este suspendat de drept.

ART. 4

Exceptia de nelegalitate

(1) Legalitatea unui act administrativ unilateral poate fi cercetata oricând în cadrul unui proces, pe cale de exceptie, din oficiu sau la cererea partii interesate. În acest caz, instanta, constatând ca de actul administrativ depinde solutionarea litigiului pe fond, va sesiza prin încheiere motivată instanta de contencios administrativ competenta, suspendand cauza.

(2) Instanta de contencios administrativ se pronunta, după procedura de urgenta, în sedinta publica, cu citarea părților.

(3) Solutia instantei de contencios administrativ este supusă recursului, care se declara în 48 de ore de la pronuntare ori de la comunicare si se judeca în 3 zile de la înregistrare, cu citarea părților prin publicitate.

(4) În cazul în care instanta de contencios administrativ a constatat nelegalitatea actului, instanta în fata căreia s-a ridicat exceptia va solutiona cauza, fără a tine seama de actul a cărui nelegalitate a fost constatată.

ART. 5

Actele nesupuse controlului si limitele controlului

(1) Nu pot fi atacate în contenciosul administrativ:

a) actele administrative ale autorităților publice care privesc raporturile acestora cu Parlamentul;

b) actele de comandament cu caracter militar.

(2) Nu pot fi atacate pe calea contenciosului administrativ actele administrative pentru modificarea sau desființarea cărora se prevede, prin lege organică, o alta procedura judiciară.

(3) Actele administrative emise pentru aplicarea regimului stării de război, al stării de asediu sau al celei de urgenta, cele care privesc apărarea și securitatea nationala ori cele emise pentru restabilirea ordinii publice, precum și pentru înlăturarea consecințelor calamităților naturale, epidemiilor și epizootiilor pot fi atacate numai pentru exces de putere.

(4) În litigiile prevăzute la alin. (3) nu sunt aplicabile prevederile art. 14 și 21.

ART. 6

Actele administrativ-jurisdictionale

(1) Jurisdictiile administrative speciale sunt facultative și gratuite.

(2) Actele administrativ-jurisdictionale pot fi atacate direct la instanța de contencios administrativ competentă potrivit art. 10, în termen de 15 zile de la comunicare, dacă partea nu exercită căile administrativ-jurisdictionale de atac.

(3) Dacă partea care a optat pentru jurisdicția administrativă specială înțelege să nu utilizeze calea administrativ-jurisdicțională de atac, va notifica aceasta organului administrativ-jurisdicțional competent. Termenul prevăzut la alin. (2) începe să curgă de la data notificării.

(4) Dacă partea care a optat pentru jurisdicția administrativă specială înțelege să renunțe la calea administrativ-jurisdicțională în timpul soluționării acestui litigiu, va notifica intenția sa organului administrativ-jurisdicțional sesizat, care emite o decizie ce atestă renunțarea la jurisdicția administrativă specială. Termenul prevăzut la alin. (2) începe să curgă de la data comunicării acestei decizii.

CAP. II

Procedura de soluționare a cererilor în contenciosul administrativ

ART. 7

Procedura prealabilă

(1) Înainte de a se adresa instanței de contencios administrativ competente, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim, printr-un act administrativ unilateral, trebuie să solicite autorității publice emitente, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia. Plângerea se poate adresa în egala măsură organului ierarhic superior, dacă acesta există.

(2) Prevederile alin. (1) sunt aplicabile si în ipoteza în care legea specială prevede o procedura administrativ-jurisdictională, iar partea nu a optat pentru aceasta.

(3) Este îndreptatita sa introducă plângere prealabilă si persoana vătămată într-un drept al sau sau într-un interes legitim, printr-un act administrativ cu caracter individual, adresat altui subiect de drept, din momentul în care a luat cunostinta, pe orice cale, de existenta acestuia, în limitele termenului de 6 luni prevăzut la alin. (7).

(4) Plângerea prealabilă, formulată potrivit prevederilor alin. (1), se soluționează în termenul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. g).

(5) În cazul actiunilor introduse de prefect, Avocatul Poporului, Ministerul Public, Agentia Nationala a Functionarilor Publici sau al celor care privesc cererile celor vătămati prin ordonante sau dispozitii din ordonante, precum si în cazul prevăzut la art. 4 alin. (2), nu este obligatorie procedura prealabilă.

(6) Plângerea prealabilă în cazul actiunilor care au ca obiect contractele administrative are semnificatia concilierii în cazul litigiilor comerciale, dispozitiile din Codul de procedura civilă fiind aplicabile în mod corespunzător.

(7) Plângerea prealabilă în cazul actelor administrative unilaterale se poate introduce, pentru motive temeinice, si peste termenul prevăzut la alin. (1), dar nu mai târziu de 6 luni de la data emiterii actului. Termenul de 6 luni este termen de prescriptie.

ART. 8

Obiectul actiunii judiciare

(1) Persoana vătămată într-un drept recunoscut de lege sau într-un interes legitim, printr-un act administrativ unilateral, nemultumita de răspunsul primit la plângerea prealabilă adresată autorității publice emitente sau dacă nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut la art. 7 alin. (4), poate sesiza instanța de contencios administrativ competentă, pentru a solicita anularea, în tot sau în parte, a actului, repararea pagubei cauzate si, eventual, reparatii pentru daune morale. De asemenea, se poate adresa instanței de contencios administrativ si cel care se considera vătămat într-un drept al sau, recunoscut de lege, prin nesolutionarea în termen sau prin refuzul nejustificat de solutionare a cererii.

(2) Instanța de contencios administrativ este competentă sa soluționeze litigiile care apar în fazele premergătoare încheierii unui contract administrativ, precum si orice litigii legate de aplicarea si executarea contractului administrativ.

(3) La solutionarea litigiilor prevăzute la alin. (2) se va avea în vedere regula după care principiul libertății contractuale este subordonat principiului priorității interesului public.

ART. 9

Actiunile împotriva ordonantelor Guvernului

(1) Persoana vătămată într-un drept al sau ori într-un interes legitim prin ordonante sau dispozitii din ordonante introduce actiune la instanța de contencios administrativ, însoțită de exceptia de neconstitutionalitate.

(2) Instanta de contencios administrativ, dacã apreciazã ca exceptia îndeplineste conditiile prevãzute de art. 29 alin. (1) si (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea si functionarea Curtii Constitutionale, republicatã, sesizeazã, prin încheiere motivatã, Curtea Constitutionalã si suspenda solutionarea cauzei pe fond.

(3) Instanta de contencios administrativ, dupã pronuntarea Curtii Constitutionale, repune cauza pe rol si va da termen, cu citarea pãrtilor, numai dacã ordonanta sau o dispozitie a acesteia a fost declarata neconstitucionala. În caz contrar, respinge actiunea ca inadmisibila pe fond.

(4) În situatia în care decizia de declarare a neconstitucionalitatii este urmarea unei exceptii ridicate în alta cauza, sesizarea instantei de contencios administrativ se va face în conditiile art. 7 alin. (5) si ale art. 11 alin. (1) si (2), cu precizarea ca termenele încep sa curgã de la data publicãrii deciziei Curtii Constitutionale în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ART. 10

Instanta competenta

(1) Litigiile privind actele administrative emise sau încheiate de autoritãtile publice locale si judetene, precum si cele care privesc taxe si impozite, contributi, datorii vamale si accesorii ale acestora, de pana la 5 miliarde lei, se solutioneazã, în fond, de tribunalele administrativ-fiscale, iar cele privind actele administrative emise sau încheiate de autoritãtile publice centrale, precum si cele care privesc taxe si impozite, contributi, datorii vamale si accesorii ale acestora, mai mari de 5 miliarde lei, se solutioneazã, în fond, de sectiile de contencios administrativ si fiscal ale curtilor de apel, dacã prin lege specialã nu se prevede altfel.

(2) Recursul impotriva sentintelor pronuntate de tribunalele administrativ-fiscale se judeca de sectiile de contencios administrativ si fiscal ale curtilor de apel, iar recursul impotriva sentintelor pronuntate de sectiile de contencios administrativ si fiscal ale curtilor de apel se judeca de Sectia de contencios administrativ si fiscal a Înaltei Curti de Casatie si Justitie, dacã prin lege specialã nu se prevede altfel.

(3) Reclamantul se poate adresa instantei de la domiciliul sau sau celei de la domiciliul pãrãtului. Dacã reclamantul a optat pentru instanta de la domiciliul pãrãtului, nu se poate invoca exceptia incompetentei teritoriale.

ART. 11

Termenul de introducere a actiunii

(1) Cererile prin care se solicita anulara unui act administrativ individual sau recunoasterea dreptului pretins si repararea pagubei cauzate se pot introduce în termen de 6 luni de la:

a) data primirii rãspunsului la plângerea prealabilã sau, dupã caz, data comunicãrii refuzului, considerat nejustificat, de solutionare a cererii;

b) data expirãrii termenului legal de solutionare a cererii, fãrã a depãsi termenul prevãzut la alin. (2);

c) data încheierii procesului-verbal de finalizare a procedurii concilierii, în cazul contractelor administrative.

(2) Pentru motive temeinice, în cazul actului administrativ unilateral, cererea poate fi introdusă și peste termenul prevăzut la alin. (1), dar nu mai târziu de un an de la data emiterii actului.

(3) În cazul acțiunilor formulate de prefect, Avocatul Poporului, Ministerul Public sau Agenția Națională a Funcționarilor Publici, termenul curge de la data când s-a cunoscut existența actului nelegal, fiind aplicabile în mod corespunzător prevederile alin. (2).

(4) Ordonanțele sau dispozițiile din ordonanțe care se considera a fi neconstituționale, precum și actele administrative cu caracter normativ care se considera a fi nelegale pot fi atacate oricând.

(5) Termenul prevăzut la alin. (1) este termen de prescripție, iar termenul prevăzut la alin. (2) este termen de decădere.

ART. 12

Documentele necesare

Reclamantul va anexa la acțiune copia actului administrativ pe care îl ataca sau, după caz, răspunsul autorității publice prin care i se comunica refuzul rezolvării cererii sale. În situația în care reclamantul nu a primit nici un răspuns la cererea sa, va depune la dosar copia cererii, certificată prin numărul și data înregistrării la autoritatea publică, precum și orice înscris care face dovada îndeplinirii procedurii prealabile.

ART. 13

Citarea părților, relații

(1) La primirea cererii, instanța va dispune citarea părților și va putea cere autorității al cărei act este atacat să îi comunice de urgență acel act, împreună cu întreaga documentație care a stat la baza emiterii lui, precum și orice alte lucrări necesare pentru soluționarea cauzei.

(2) În situația în care reclamant este un tert în sensul art. 1 alin. (2) sau când acțiunea este introdusă de Avocatul Poporului ori de Ministerul Public, instanța va cere autorității publice emitente să îi comunice de urgență actul atacat împreună cu documentația care a stat la baza emiterii lui, precum și orice alte lucrări necesare pentru soluționarea cauzei.

(3) În mod corespunzător situațiilor prevăzute la alin. (1) și (2), după caz, se va proceda și în cazul acțiunilor care au ca obiect refuzul de rezolvare a cererii privind un drept recunoscut de lege sau un interes legitim.

(4) Dacă autoritatea publică nu trimite în termenul stabilit de instanța lucrările cerute, conducătorul acesteia va fi obligat, prin încheiere interlocutorie, să plătească statului, cu titlu de amendă judiciară, 10% din salariul minim brut pe economie pentru fiecare zi de întârziere nejustificată.

ART. 14

Suspendarea executării actului

(1) În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, o dată cu sesizarea, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul,

persoana vătămată poate sa ceara instantei competente sa dispună suspendarea executării actului administrativ pana la pronuntarea instantei de fond.

(2) Instanta va rezolva cererea de suspendare, de urgenta, cu citarea părților.

(3) Când în cauza este un interes public major, de natura a perturba grav functionarea unui serviciu public administrativ de importanta nationala, cererea de suspendare a actului administrativ normativ poate fi introdusă si de Ministerul Public, din oficiu sau la sesizare, prevederile alin. (2) aplicându-se în mod corespunzător.

(4) Încheierea sau, după caz, sentinta prin care se pronunta suspendarea este executorie de drept. Ea poate fi atacată cu recurs în termen de 5 zile de la pronuntare.

ART. 15

Solicitarea suspendării prin actiunea principala

(1) Suspendarea executării actului administrativ unilateral poate fi solicitată de reclamant si prin cererea adresată instantei competente pentru anularea, în tot sau în parte, a actului atacat. În acest caz, instanța va putea dispune suspendarea actului administrativ atacat, pana la solutionarea definitiva si irevocabilă a cauzei. Cererea de suspendare se poate formula o data cu actiunea principala sau printr-o actiune separată, pana la solutionarea actiunii în fond.

(2) Dispozitiile alin. (2) si (4) ale art. 14 se aplica în mod corespunzător.

(3) Hotărârea data cererii de suspendare este executorie de drept, iar introducerea recursului, potrivit art. 14 alin. (4), nu suspenda executarea.

ART. 16

Introducerea în cauza a functionarului

(1) Cererile în justitie prevăzute de prezenta lege vor putea fi formulate si personal impotriva persoanei fizice care a elaborat, a emis sau a încheiat actul ori, după caz, care se face vinovata de refuzul de a rezolva cererea referitoare la un drept subiectiv sau la un interes legitim, dacă se solicita plata unor despăgubiri pentru prejudiciul cauzat ori pentru întârziere. În cazul în care actiunea se admite, persoana respectiva va putea fi obligată la plata despăgubirilor, solidar cu autoritatea publica respectiva.

(2) Persoana actionata astfel în justitie îl poate chema în garantie pe superiorul sau ierarhic, de la care a primit ordin scris sa elaboreze sau sa nu elaboreze actul.

ART. 17

Judecarea cererilor

(1) Cererile adresate instantei se judeca de urgenta si cu precădere în sedinta publica, în completul stabilit de lege.

(2) Pentru cererile formulate în baza prezentei legi se percep taxele de timbru prevăzute de Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările și completările ulterioare, pentru cauzele neevaluabile în bani, cu excepția celor care au ca obiect contractele administrative, care se vor taxa la valoare.

(3) Hotărârile vor fi redactate și motivate de urgență, în cel mult 10 zile de la pronunțare.

ART. 18

Soluțiile pe care le poate da instanța

(1) Instanța, soluționând cererea la care se referă art. 8 alin. (1), poate, după caz, să anuleze, în tot sau în parte, actul administrativ, să oblige autoritatea publică să emită un act administrativ ori să elibereze un certificat, o adeverință sau orice alt înscris.

(2) Instanța este competentă să se pronunțe, în afară de situațiile prevăzute la art. 1 alin. (8), și asupra legalității actelor sau operațiilor administrative care au stat la baza emiterii actului supus judecării.

(3) În cazul soluționării cererii, instanța va hotărî și asupra despăgubirilor pentru daunele materiale și morale cauzate, dacă reclamantul a solicitat acest lucru.

(4) Atunci când obiectul acțiunii în contencios administrativ îl formează un contract administrativ, în funcție de starea de fapt, instanța poate:

a) dispune anularea acestuia, în tot sau în parte;

b) obligă autoritatea publică să încheie contractul la care reclamantul este îndrituit;

c) impune uneia dintre părți îndeplinirea unei anumite obligații;

d) suplینی consimțământul unei părți, când interesul public o cere;

e) obligă la plata unor despăgubiri pentru daunele materiale și morale.

(5) Soluțiile prevăzute la alin. (1) și la alin. (4) lit. b) și c) pot fi stabilite sub sancțiunea unei penalități pentru fiecare zi de întârziere.

ART. 19

Termenul de prescripție pentru despăgubiri

(1) Când persoana vătămată a cerut anularea actului administrativ, fără a cere în același timp și despăgubiri, termenul de prescripție pentru cererea de despăgubire curge de la data la care acesta a cunoscut sau trebuia să cunoască întinderea pagubei.

(2) Cererile se adresează instanțelor de contencios administrativ competente, în termenul de un an prevăzut la art. 11 alin. (2).

(3) Cererile prevăzute la alin. (2) se supun normelor prezentei legi în ceea ce privește procedura de judecată și taxele de timbru.

ART. 20

Recursul

(1) Hotărârea pronunțată în prima instanță poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile de la pronunțare ori de la comunicare.

(2) Recursul suspendă executarea și se judecă de urgență.

(3) În cazul admiterii recursului, instanța de recurs, casând sentința, va rejudeca litigiul în fond, dacă nu sunt motive de casare cu trimitere. Când hotărârea primei instanțe a fost dată cu încălcarea dispozițiilor referitoare la competența materială din prezenta lege, cauza se va trimite la instanța competentă. Când hotărârea primei instanțe a fost pronunțată fără a se judeca fondul, cauza se va trimite, o singură dată, la această instanță.

ART. 21

Judecarea recursului în situații deosebite

(1) Recurentul, în situații deosebite, cum ar fi împlinirea termenului până la care își poate valorifica dreptul pretins, va putea solicita prezidentului instanței competente să soluționeze recursul și stabilirea termenului de judecată a recursului chiar înainte de primirea dosarului.

(2) Cererea de fixare a unui termen de urgență, însoțită de dovada înregistrării recursului la instanța de fond, se soluționează în termen de 24 de ore de la prezentarea acesteia prezidentului instanței de recurs.

(3) Soluția de admitere a cererii se comunică de îndată instanței de fond, care are obligația redactării hotărârii atacate, a comunicării acesteia părților, precum și a expedierii dosarului, într-un termen de 5 zile.

(4) Motivarea recursului se poate face, sub sancțiunea nulității pentru tardivitate, în termen de două zile de la comunicare.

(5) Procedura de citare a părților și de comunicare a motivelor de recurs se va efectua cu prescurtarea termenului la 48 de ore, prin agent procedural sau prin orice mijloc rapid de comunicare a informațiilor scrise.

CAP. III

Procedura de executare

ART. 22

Titlul executoriu

Hotărârile judecătorești definitive și irevocabile, prin care s-au admis acțiunile formulate potrivit dispozițiilor prezentei legi, constituie titluri executorii.

ART. 23

Obligația publicării

Hotărârile judecătorești definitive și irevocabile, prin care s-au anulat acte administrative cu caracter normativ, sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor. Ele se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, sau, după caz, în monitoarele oficiale ale județelor ori al municipiului București, la cererea instanței de executare ori a reclamantului, fiind scutite de plata taxelor de publicitate.

ART. 24

Obligația executării

(1) Dacă în urma admiterii acțiunii autoritatea publică este obligată să încheie, să înlocuiască sau să modifice actul administrativ, să elibereze un certificat, o adeverință sau orice alt înscris, executarea hotărârii definitive și irevocabile se va face în termenul prevăzut în cuprinsul ei, iar în lipsa unui astfel de termen, în cel mult 30 de zile de la data rămânerii irevocabile a hotărârii.

(2) În cazul în care termenul nu este respectat, se va aplica conducătorului autorității publice sau, după caz, persoanei obligate o amendă de 20% din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere, iar reclamantul are dreptul la despăgubiri pentru întârziere.

(3) Neexecutarea sau nerespectarea hotărârilor judecătorești definitive și irevocabile pronunțate de instanța de contencios administrativ și după aplicarea amenzii prevăzute la alin. (2) constituie infracțiune și se sancționează cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă de la 25.000.000 lei la 100.000.000 lei.

ART. 25

Instanța de executare

(1) Sancțiunea și despăgubirile prevăzute la art. 24 alin. (2) se aplică, respectiv se acordă, de instanța de executare, la cererea reclamantului. Hotărârea se ia în camera de consiliu, de urgență, cu citarea părților.

(2) Cererea prevăzută la alin. (1) este scutită de taxa de timbru.

(3) Hotărârea pronunțată de instanța de executare poate fi atacată cu recurs în termen de 5 zile de la pronunțare.

(4) Prevederile alin. (1)-(3) se aplică, în mod corespunzător, și pentru punerea în executare a hotărârilor instanțelor de contencios administrativ date pentru soluționarea litigiilor ce au avut ca obiect contracte administrative.

ART. 26

Acțiunea în regres

Conducătorul autorității publice se poate îndrepta cu acțiune împotriva celor vinovați de neexecutarea hotărârii, potrivit dreptului comun. În cazul în care cei vinovați sunt funcționari publici, se vor aplica reglementările speciale.

CAP. IV

Dispoziții tranzitorii și finale

ART. 27

Judecarea cauzelor aflate pe rol

Cauzele aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a prezentei legi vor continua să se judece potrivit legii aplicabile în momentul sesizării instanței.

ART. 28

Completarea cu dreptul comun

(1) Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile Codului de procedura civilă, în măsura în care nu sunt incompatibile cu specificul raporturilor de autoritate dintre autoritățile publice, pe de o parte, și persoanele vătămate în drepturile sau interesele lor legitime, pe de altă parte, precum și cu procedura reglementată de prezenta lege. Compatibilitatea aplicării unor norme ale Codului de procedura civilă se stabilește de instanța, cu prilejul soluționării excepțiilor.

(2) Acțiunile introduse de Avocatul Poporului, de Ministerul Public, de prefect și de Agenția Națională a Funcționarilor Publici, precum și cele introduse împotriva actelor administrative normative nu mai pot fi retrase.

ART. 29

Corelarea terminologică

Ori de câte ori într-o lege specială anterioară prezentei legi se face trimitere la Legea contenciosului administrativ nr. 29/1990 sau generic la instanța de contencios administrativ, trimiterea se va socoti făcută la dispozițiile corespunzătoare din prezenta lege.

ART. 30

Dispoziții tranzitorii

Până la constituirea tribunalelor administrativ-fiscale, litigiile se soluționează de secțiile de contencios administrativ ale tribunalelor.

ART. 31

Intrarea în vigoare

(1) Prezenta lege intra în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Pe aceeași data se abroga Legea contenciosului administrativ nr. 29/1990, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 122 din 8 noiembrie 1990, cu modificările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PRESEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALER DORNEANU

p. PRESEDINTELE SENATULUI,

DORU IOAN TARACILA

București, 2 decembrie 2004.

Nr. 554.
